

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 566
din 01.11.2023

Dosar nr.: 759/2022

Petiția nr.: 7462/19.10.2022

Petentă: Școala Rut prin director L [REDACTED]

Reclamat: Inspectoratul Școlar al Municipiului București

Obiect: Elevii unei unități de învățământ privat nu beneficiază de sprijin educațional sub forma tichetelor sociale pe suport electronic, acordat din fonduri externe nerambursabile

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

Școala Rut – str. Lacul Bucura 9-13, sector 5, București

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate:

Inspectoratul Școlar al Municipiului București – București, str. Icoanei 19

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin 4 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Colegiul director, prin intermediul adreselor nr. 7462/27.10.2022 și 7695/27.10.2022, a citat părțile pentru 22.11.2023.

4. Prin intermediul aceluiași adrese, Colegiul director a invocat, din oficiu, excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspectele ce țin de interpretarea și aplicarea legii și față de solicitarea de înlăturare a situației de discriminare.

5. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

6. Petenta, prin directorul în funcție, sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării pentru a reclama faptul că elevii școlii Rut nu beneficiază de prevederile OUG 133/2020 *pentru sprijinirea categoriilor de elevi cei mai defavorizați care beneficiază de sprijin educațional pe bază de tichete sociale pe suport electronic pentru sprijin educațional acordate din fonduri externe nerambursabile precum și unele măsuri de distribuire a acestora.*

7. Astfel, petenta arată că unitatea școlară a fost înființată pentru a sprijini din punct de vedere educațional copiii proveniți din medii defavorizate, cu precădere pe cei din comunitățile de romi. Din cauza discriminării cu care aceștia se confruntă, dar și din cauza situației financiare precare a familiilor din care provin copiii, acestea neputând să susțină

material prezența copiilor în școală, rata de analfabetism în rândul acestora este la un nivel foarte ridicat.

8. Petenta precizează că, deși unitatea de învățământ este una privată, care funcționează în baza Ordinului de acreditare nr. 6189/18.12.2009 emis de Ministerul Educației, școala primește finanțare per elev de la stat, conform Legii nr. 1/2011, finanțare care asigură doar o parte din salariile cadrelor didactice, ele intrând în contul scolii abia în luna mai sau iunie. Astfel, petenta susține că este nevoie de surse alternative de finanțare formate din strângeri de fonduri inițiate de Fundația Providența și de alte ONG-uri cu care unitatea de învățământ este în parteneriat. Școala nu percepe niciun fel de taxe de la elevi.

9. Petenta consideră că acordarea tichetelor sociale ar fi trebuit să se acorde în baza criteriului venitului mediu net lunar obținut pe membru de familie, realizat în luna iulie a fiecărui an, care să nu depășească 50% din salariul de bază minim brut pe țară, conform prevederilor legale, fără a se ține cont dacă instituția de învățământ pe care o frecventează este una de stat sau particulară.

10. Petenta opinează că tocmai elevii care frecventează cursurile Școlii ar fi trebui să fie parte a acestui program, întrucât ei aparțin categoriei celor mai dezavantajați, majoritatea fiind fără un sprijin material, provenind din familii cu venituri minime, pentru care sunt necesare, pe de o parte, servicii sociale de sprijin iar, pe de altă parte, sprijin constând mai ales în asigurarea materialelor școlare, constând în rechizite și vestimentație necesare frecventării școlii, pentru a evita manifestarea riscului de sărăcie extremă în rândul populației celei mai expuse riscurilor de orice natură.

11. Petenta susține că tratamentul diferențiat, care limitează egalitatea la accesul la educației, se bazează pe forma de învățământ la care sunt înscriși elevii, public versus privat. Petenta opinează că, în mod eronat, s-a considerat că doar elevii care învață în cadrul unităților de învățământ de stat pot beneficia de drepturile conferite de lege, neținându-se cont tocmai de fundamentarea care a stat la baza actului normativ, acela de ajutorare a celor mai defavorizate persoane, prezumându-se că cei care învață în mediul privat au o situație materială mai favorabilă.

Susținerile reclamatului

12. Reclamatul, prin intermediul notelor scrise înregistrate cu nr. 8449/21.11.2022, a invocat excepția văditei neкомпetențe a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, întrucât obiectul petiției se referă la aplicarea unor dispoziții legislative, respectiv OUG 133/2020.

13. Pe fondul petiției, reclamatul arată că drepturile elevilor din Școala Rut nu au fost încălcate, prin neincluderea acestora pe lista beneficiarilor de sprijin educațional pe bază de suport electronic acordat din fonduri nerambursabile.

14. Astfel, reclamatul arată că în cuprinsul actului normativ menționat sunt utilizați termeni care reglementează modalitatea de acordare a acestui sprijin și cum au fost identificați beneficiarii:

15. Destinat final - *destinatar final eligibil în cadrul Schemei naționale de sprijin pentru elevii cei mai defavorizați care beneficiază de sprijin în cadrul POAD, astfel cum este aceasta definită la art. 2 pct. 10 din Regulamentul (UE) nr. 223/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind Fondul de ajutor european destinat*

celor mai defavorizate persoane, cu modificările și completările ulterioare, și în conformitate cu legislația națională;

16. Organizație parteneră - Ministerul Educației, unitățile de învățământ de stat preșcolar, primar și gimnazial, inspectoratele școlare județene și Inspectoratul Școlar al Municipiului București;

17. Sprijin educațional - sprijin financiar acordat sub formă de tichet social pe suport electronic pentru achiziționarea de materiale școlare copiilor celor mai dezavantajați din învățământul de stat preșcolar primar/gimnazial.

18. Copiii cei mai dezavantajați din învățământul de stat preșcolar - copii preșcolari înscriși în învățământul de stat care îndeplinesc condițiile pentru obținerea sprijinului educațional acordat copiilor din familii defavorizate conform Legii nr. 248/2015 privind stimularea participării în învățământul preșcolar a copiilor provenind din familii defavorizate, cu modificările și completările ulterioare

19. Copiii cei mai dezavantajați din învățământul de stat primar/gimnazial - copii înscriși în învățământul de stat, primar și gimnazial, care îndeplinesc criteriile de venit stabilite în Programul național de rechizite școlare, conform Ordonanței Guvernului nr. 33/2001 privind acordarea de rechizite școlare în anul școlar 2001 - 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 126/2002, respectiv care sunt în întreținerea familiilor al căror venit mediu net lunar pe membru de familie, realizat în luna iulie a fiecărui an, este de maximum 50% din salariul de bază minim brut pe țară.

20. Destinatarii finali sunt: copii cei mai dezavantajați din învățământul de stat preșcolar; copii cei mai dezavantajați din învățământul de stat primar; copii cei mai dezavantajați din învățământul de stat gimnazial.

21. Reprezentanții unităților de învățământ de stat preșcolar, primar și gimnazial identifică și întocmesc listele cu destinatarii finali. Aceștia își asumă datele, introducându-le totodată în sistemul național de indicatori privind educația, prin intermediul Sistemului Informatic Integrat al învățământului din România (S.I.I.I.R), submodulul rezervat indicatorilor S.N.S.E.D.

22. Reprezentanții inspectoratelor școlare județene și ai Inspectoratului Școlar al Municipiului București asigură transmiterea informațiilor de la beneficiar către reprezentanții unităților de învățământ de stat preșcolar, primar și gimnazial, monitorizând procesul de colectare a datelor;

23. Sprijin educațional - sprijin financiar acordat sub formă de tichet social pe suport electronic pentru achiziționarea de materiale școlare copiilor celor mai dezavantajați din învățământul de stat preșcolar primar/gimnazial.

Motivele de fapt și de drept

Prevederile legale relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1 alin. (3) - Statul român

„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și

pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4. alin. (2) - Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 - Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Art. 32 - Dreptul la învățătură

(1) Dreptul la învățătură este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare.

(4) Învățământul de stat este gratuit, potrivit legii. Statul acordă burse sociale de studii copiilor și tinerilor proveniți din familii defavorizate și celor instituționalizați, în condițiile legii.

(5) Învățământul de toate gradele se desfășoară în unități de stat, particulare și confesionale, în condițiile legii.

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2

(1) *„În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

24. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

25. Referitor la excepția de necompetență a C.N.C.D., invocată de partea reclamată, Colegiul director urmează să o admită, arătând că o eventuală constatare a unei fapte de discriminare ar afecta norme juridice cu caracter de lege, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008. Emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

26. Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale stabilește următoarele:

27. „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

28. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

29. Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării» iar, potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit. c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării». În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

30. Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

31. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea

ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

32. Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

33. Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

34. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul director constată că nu se poate pronunța în raport cu obiectul cauzei, care vizează prevederile ordonanței de urgență 133/07.08.2020 privind unele măsuri pentru sprijinirea categoriilor de elevi cei mai defavorizați care beneficiază de sprijin educațional pe bază de tichete sociale pe suport electronic pentru sprijin educațional acordate din fonduri externe nerambursabile.

35. Totuși, Colegiul director poate emite un Punct de vedere, conform prevederilor art. 18, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”, astfel:

PUNCT DE VEDERE

Analiza în prezenta cauză:

36. Curtea Constituțională a statuat în mod constant că „principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale”.

37. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:

✓ la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,

✓ la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat” în această situație.

38. Astfel, suntem în prezența unei posibile discriminări directe:

- a. dacă o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- b. prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- c. iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „criteriului protejat”.

39. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a. existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- b. existența unui criteriu de discriminare;
- c. existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- d. tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- e. existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

40. Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării analizează în ce măsură neacordarea tichetelor sociale pe suport electronic pentru sprijin educațional elevilor înscriși în unitățile de învățământ privat reprezintă discriminare.

41. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este generat de apartenența lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ori, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai în relație cu apartenența acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 alin. (1) al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de către petent ar constitui un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părților reclamate.

42. Colegiul director reține că prin adoptarea OUG 133/2020, ca politică a statului în domeniul educației, au fost stabilite unele stimulente care să vină în sprijinul elevilor care provin din medii defavorizate pentru care nu există alte surse financiare care să le egalizeze șansa accesului la educație.

43. Cu privire la tratamentul diferențiat, se poate constata conform actului normativ în cauză, OUG 133/2020, că pot beneficia de ajutorul oferit doar „copii cei mai dezavantajați din învățământul de stat preșcolar; copii cei mai dezavantajați din învățământul de stat primar; copii cei mai dezavantajați din învățământul de stat gimnazial”. Astfel, Colegiul director constată că se creează o diferențiere între copiii înscriși în unitățile de învățământ de stat față de cele private.

44. Astfel, în funcție de tipul unității în care este înscris elevul, există șansa de a beneficia sau nu de stimulentele sociale oferite, concepute și adoptate pentru egalizarea șanselor la educație.

45. Colegiul Director constată că prin adoptarea OUG 133/2020, cu completările și modificările ulterioare, s-au stabilit unele măsuri de sprijinire pentru elevii cei mai defavorizați dar doar pentru cei înscriși în unitățile de învățământ de stat, condiție *sine qua non*, fără a analiza într-un mod concret condițiile de eligibilitate ale elevilor în cauză, în fapt neurmărindu-se situația socio – economică individuală a elevilor.

46. Astfel, Colegiul director reține în speța de față, că petenta, a fost înființată pentru a sprijini educațional copiii proveniți din medii defavorizate, cu precădere pe cei din comunitățile de romi. Școala deși este o unitate de învățământ privată nu condiționează frecventarea/ înscrierea la cursuri de o taxă.

47. Din aceste considerente, deși elevii înscriși în această unitate de învățământ ar putea îndeplini condițiile de eligibilitate la acordarea respectivelor stimulente, în funcție de situația socială deținută, sunt excluși din start, prin impunerea de către legiuitor a condiției de a frecventa o unitate de învățământ de stat.

48. Colegiul director constată că prin condiționarea primirii tichetelor sociale de tipul formei de învățământ la care sunt înscriși elevii proveniți din medii defavorizate se creează efecte discriminatorii față de elevii care, deși sunt înscriși la unitățile de învățământ private, se confruntă cu condiții sociale precare sau au situații speciale. Acordarea acestor stimulente sociale ar trebui să se realizeze în relație cu criteriul de bază, real, pentru care a fost adoptat un astfel de act normativ, cel al situației sociale, financiare al destinatarului final, în speță, elevul care provine din medii vulnerabile, dezavantajate. Analiza acordării tichetelor sociale trebuie să vizeze nivelul venitului obținut pe membru de familie/ al întreținătorului elevului, urmărind situațiile în mod individual, per elev, analizând contextual particularitățile socio – financiare ale fiecăruia.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea

Discriminării cu resoectarea Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008.;

2. Emiterea unui punct de vedere;

3. Se va comunica o copie a hotărârii părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

DIACONU Adrian - Nicolae – Membru

GRAMA Horia – Membru

JURA Cristian - Membru

OLTEANU Cătălina – Membru

RAIU Cătălin Valentin – Membru

Redactată și motivată: HG/AB

Data redactării: 14.11.2023

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.